

Kimalaisseurannan vuoden 2024 tulokset

Janne Heliölä, Ida-Maria Huikkonen & Juho Paukkunen

9.12.2024

Tämä raportti esittelee kimalaisseurannan tulokset kesältä 2024. Vastaava raportti on aiemmin tuotettu vuosittain 2019–2023. Seurannan tausta, tavoitteet ja vuosien 2019–2021 tulokset on lisäksi raportoitu PÖLYHYÖTY-hankkeen loppuraportissa ([Syke raportteja 34/2022](#)).

1 Seurannan käynnistymisen vaiheet

Kimalaisseurannan pilotointi toteutettiin osana Maa- ja metsätalousministeriön rahoittamaa PÖLY-HYÖTY-hanketta (”Suomen pölyttäjähönteiskantojen tila, seuranta ja hönteispölytyksen taloudellinen merkitys maataloudelle”; 2019–2021; Heliölä ym. 2022a). Hankkeen yleinen rakenne sekä seurannassa käytettävät menetelmät on esitelty hankkeen verkkosivulla www.syke.fi/hankkeet/polyhyoty. Vuosina 2021 ja 2022 seurantaa jatkettiin MMM:n erillisrahoituksella, sillä hankkeessa pilotointi oli suunniteltu vain kaksivuotiseksi.

Ennen pilotin käynnistämistä päätettiin seurannassa käytettävät menetelmät. Tässä voitiin hyödyntää mm. Isossa-Britanniassa ja Irlannissa jo pitkään toimineiden, tavoitteiltaan vastaavien kimalaisseurantojen malleja. Lisäksi tukena oli Pistiaistöryhmän, SYKEN ja Luomuksen vuonna 2016 tekemä esiselvitys, jossa vertailtiin maastossa kahta vaihtoehtoista havainnointimenetelmää: linja- sekä pistelaskentaa. Tämän vertailun tulosten sekä muiden maiden kokemusten perusteella menetelmäksi valittiin linjalaskenta, jota kuvaillaan lyhyesti alla.

Alusta alkaen oli selvää, että kustannussyistä pilottiseuranta voi toteutua vain vapaaehtoisten luontoharrastajien maastotyöpanoksen avulla. Tämän vuoksi kriittisin työvaihe oli havainnoijien rekrytointi. Heitä etsittiin helmi-huhtikuussa 2019 aktiivisesti useista eri kohderyhmistä. Tärkeimpiä näistä olivat perhosharrastajat, mehiläistarhaajat ja luontojärjestöjen jäsenet. Kevään aikana seurantaa esiteltiin noin kymmenessä yleisötilaisuudessa ja siitä levitettiin tietoa monien lehtiartikkelien sekä some-kanavien välityksellä. Seuranta herätti odottamattoman suurta kiinnostusta, jonka ansiosta mukaan saatiin jo ensimmäisenä kesänä peräti 70 havaintopaikkaa. Vuosina 2020–2022 monia uusia havainnoijia tarjoutui mukaan oma-aloitteisesti. Kevään 2023 Teams-koulutukset innostivat mukaan monia uusia havainnoijia. Myös keväällä 2024 liittyi omatoimisesti muutamia uusia havainnoijia.

2 Seurannan menetelmä

Kimalaisia havainnoidaan ns. linjalaskentamenetelmällä. Se on alun perin kehitetty päiväperhosten seurantaan, mutta soveltuu sellaisenaan myös kimalaisille. Tarvittavat toimintaohjeet ja lomakkeet löytyvät seurannan verkkosivulta www.ymparisto.fi/kimalaisseuranta. Päiväperhosilla menetelmää on Suomessa käytetty jo vuodesta 1999 lähtien toimineessa Maatalousympäristön päiväperhosseurannassa (Heliölä ym. 2010, 2022b; www.ymparisto.fi/paivaperhosseuranta).

Uutta havaintopaikkaa perustettaessa ensimmäisenä työvaiheena on suunnitella kävellen kierrettävä **laskentareitti**, jolta havainnot tullaan jatkossa keräämään. Kukin havainnoija saa valita havainnointialueen mielensä mukaan. Kun paikka on valittuna, seurannan koordinaattori suunnittelee yhdessä havainnoijan kanssa tarkemman kävelyreitit (Kuva 1). Suositeltu pituus reitille on noin 500-1000 metriä.

Laskentareitti pilkotaan edelleen pienempiin osiin eli **laskentalohkoihin** sen perusteella, miten eri elinympäristöt reitillä vaihtuvat. Kuvan 1 esimerkkilinjalla lohko 1 on pihapiiriä, lohko 2 hylättyä niitetyä, lohko 3 pellonreunaa jne. Laskennassa havaittavat kimalaiset kirjataan kultakin laskentalohkolta

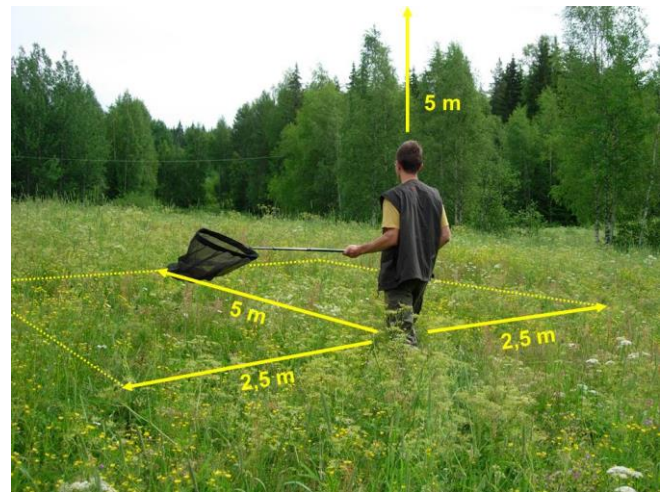
erikseen, minkä johdosta kuhunkin havaintoon on liitettävissä tieto sen elinympäristötyypistä. Näin on mahdollista selvittää vaikkapa kimalaislajien välisiä eroja niiden suosimissa elinympäristöissä.

Laskentareitti kierretään kesän aikana rauhallista vauhtia kävellen toistuvasti, säännöllisin väliajoin. Suosituksena on laskea kukin reitti kesässä **vähintään 7-8 kertaa**, eli noin kahdesti kuussa toukokuusta elokuulle. Vuonna 2019 minimisuosituksena oli vain neljä kertaa. Laskentoja saa mieluusti tehdä enemmänkin, jopa viikoittain. Tärkeintä on havainnoida heinäkuussa, kun kimalaiset ovat runsaimmillaan.

Kaikki laskennassa havaitut kimalaiset kirjataan kultakin laskentalohkolta erikseen. Havainnoitaessa huomioidaan vain edessä **5x5x5 metrin havainnointialueella** nähdyt kimalaiset (Kuva 2). Kauempana havaitut jätetään laskematta. Havainnointi tapahtuu aina kävelyn aikana, ei paikallaan olevilta 'näytealoilta' (tästä on ollut joitain väärinymmärryksiä). Havainnot kirjataan mieluiten **lajeittain**, tai ainakin **lajiryhmän** tarkkuudella (keskenään vaikeasti erotettavat lajit). Nämä lajiryhmät on kuvattu tarkemmin toimintaohjeissa. Tarvittaessa osan tai jopa kaikki yksilöistä voi kirjata myös '**kimalaislajina**'. Lajintuntemuksen kehittyessä useimmat havainnoijat ovat pystyneet kirjaamaan tietonsa lajeittain.

Kuva 1. Esimerkki laskentalinjasta. Viisi laskentalohkoa, joilla on pituutta yhteensä 850 metriä.

Kuva 2. 5x5x5 metrin havainnointialue, jolla nähdyt kimalaiset kirjataan muistiin. Muut jätetään laskematta.

Alla kuvassa 8 on esitetty kimalaisten kokonaismäärien vaihtelu vuosina 2019–2024. Se tehtiin poimimalla kunkin vuoden aineistoista linjat, joilta oli tehty ainakin yksi laskenta sekä touko-, kesä- heinä- että elokuussa. Näiltä linjoilta poimittiin edelleen kultakin kesältä tasan neljän laskentakerran havainnot, yksi laskenta kultakin em. kesäkuukaudelta. Näin vertailuun saatiin 2-6 vuodelta kimalaismäärät yhteensä 89 eri laskentalinjalta. Näiden otosten avulla kimalaisten yhteismäärien vuosittaista vaihtelua analysoitiin päiväperhosillakin käytetyllä TRIM-ohjelmalla (Heliölä ym. 2010).

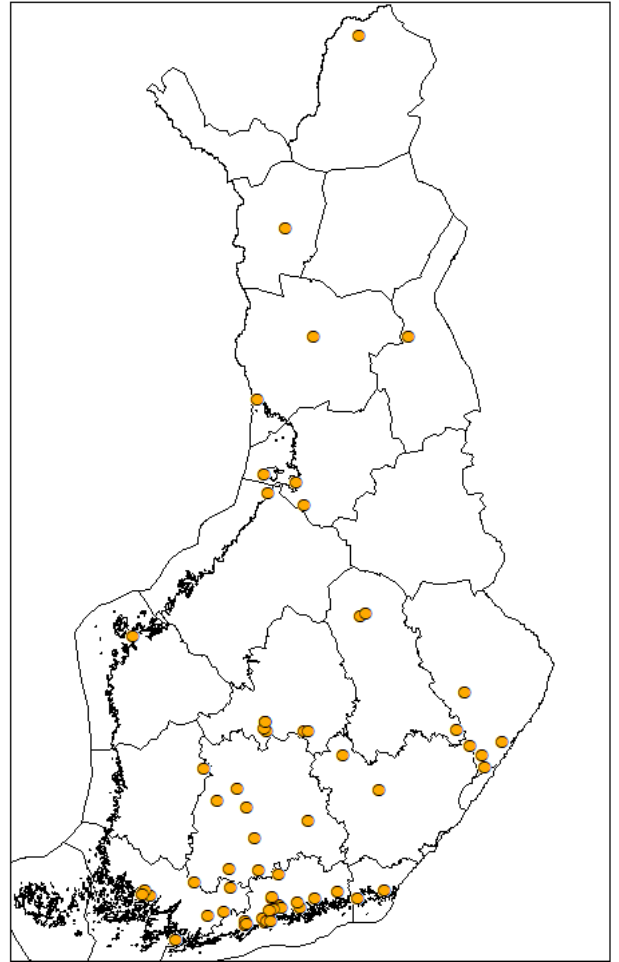
Alla raportoidaan lisäksi joidenkin yleisempien lajien kannankehitysindeksit, jotka on laskettu samoilla periaatteilla kuin edellä kuvattu kokonaismäärän indeksi. Lajien välillä on suurta vaihtelua siinä, kuinka laajaan havaintoaineistoon indeksit perustuvat. Enimmillään TRIM-analyysiin voitiin sisällyttää havaintoja 82 laskentalinjalta (kartanokimalainen), vähimmillään vain 15 linjalta (hevoskimalainen). Tätä harvalukuisemmille lajeille indeksin laskemista ei pidetty mielekkäänä. Lajiryhmän tarkkuudella ilmoitetut havainnot jaettiin yhdelle tai useammalle lajille niissä suhteissa, joissa lajeja oli kyseiseltä linjalta ilmoitettu. Tulkinallisesti epäselvissä tapauksissa ryhmämääritykset jätettiin huomioimatta.

3 Vuoden 2024 tulokset

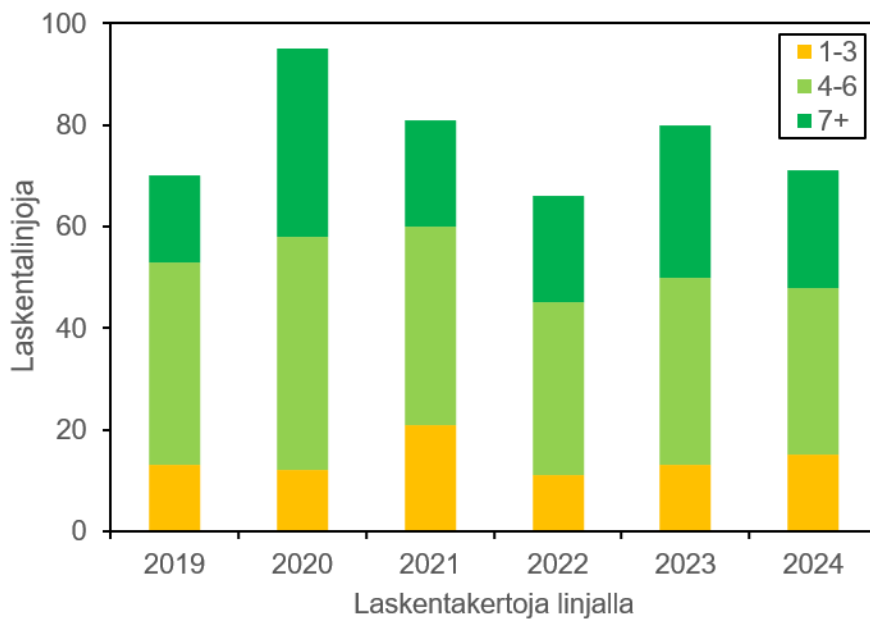
Kesällä 2024 kimalaisia havainnoitiin yhteensä 63 laskentalinjalla, mikä on hieman edellisvuotta vähemmän (Kuva 3; Taulukko 1). Lisäksi Helsingin kaupunki keräsi alueellaan havaintoja kahdeksalta linjalta. Keväällä ei tehty aktiivista rekrytointia, mutta oma-aloitteisten ilmoittautumisten ansiosta mukaan saatiin silti kahdeksan uutta laskentalinjaa. Liitteessä 1 on lueteltu kaikki vuoden 2024 havaintopaikat sekä tunnuslukuja kunkin aineistoista. Havainnointi painottui edelleen maan eteläosiin. Liitteessä 2 on lisäksi lueteltu kaikki seurantaan eri vuosina osallistuneet yhteensä 113 henkilöä.

Linjojen havainnointiaktiivisuus pysyi keskimääräisellä tasolla (Kuva 4; Taulukko 1). Kokonaismäärän laskusta huolimatta kattavasti havainnoitujen reittien osuus pysyi hyvänä. Vaihtuvuus havainnoijien joukossa oli kuitenkin suurta, kuten kaikkina vuosina. Seurannan ytimen ovat muodostaneet noin parikymmenentä vakiintunutta havaintopaikkaa.

Kesän 2024 laskennoissa havaittiin yhteensä 15 239 kimalaisyksilöä. Linjaa kohden havaittiin nyt keskimäärin 242 kimalaista, mikä oli hieman keskimääräistä enemmän (Taulukko 1). Tämä luku ei silti suoraan kuvasta kimalaiskantojen muutoksia, sillä laskentareittien joukko vaihtelee suuresti vuosittain.

Kuva 3. Kimalaisseurantaan vuonna 2024 osallistuneet laskentalinjat.

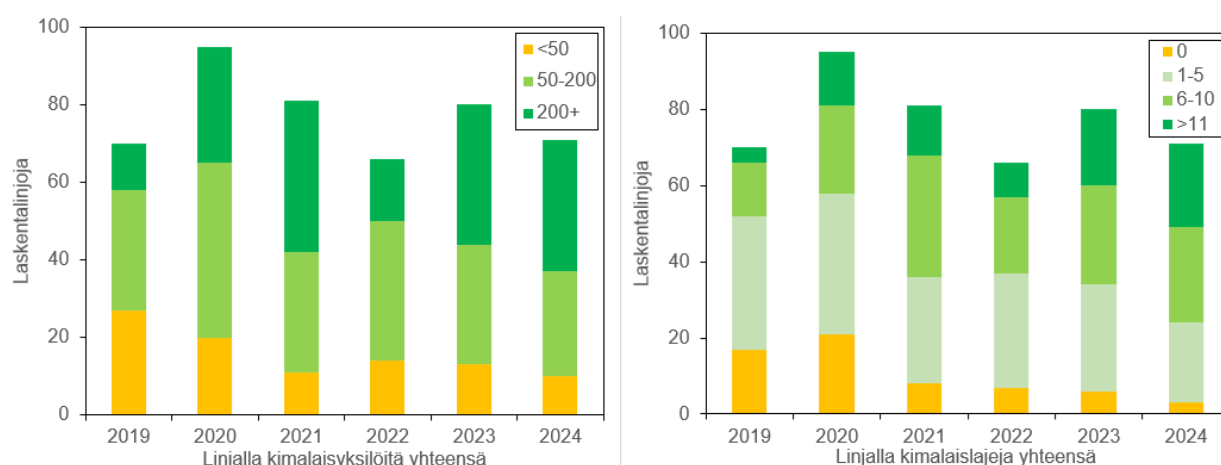
Kuva 4. Laskentalinjojen jakautuminen havaintoaktiivisuudeltaan erilaisiin luokkiin vuosina 2019–2024.

Taulukko 1. Yhteenveto vuosien 2019–2024 laskentalinjoista, havainnointiaktiivisuudesta ja lajiaineistoista.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Yhteensä
Laskentalinjoja	70	95	81	66	72	63	151
- joista uusia	-	40	13	4	14	8	-
- ainakin 4 laskentaa	57	83	60	55	67	49	-
Laskentakertoja	381	631	457	407	534	397	2807
- keskimäärin / linja	5,4	6,6	5,6	6,2	6,7	6,3	6,3
Kimalaisia yhteensä	8 691	23 225	23 347	10 418	20 896	15 239	101816
- määrittämättömiä kimalaisia	2030	5149	5335	1239	2807	2506	19066
- lajiryhmälleen määritettyjä	3603	9443	5740	1987	3543	2928	27244
- lajilleen määritettyjä	3058	8633	12272	7192	14546	9805	55506
- yksilöitä per linja	124	244	288	158	290	242	228
- lajeja yhteensä	25	24	26	26	30	29	30
- lajilleen määritettyjä kimalaisia	35 %	37 %	53 %	69 %	70 %	64 %	55 %
Tarhamehiläisiä	4907	7482	3386	4277	6002	1635	27689
Erakkomehiläisiä	628	1223	1089	794	1184	1109	6027

Lajilleen määritettyjen havaintojen osuus laski hieman edellisvuosista (64 %; Taulukko 1). Kimalaislajeja tavattiin yhteensä 29. Yhtään kokonaan uutta lajia ei havaittu.

Keskimäärin havaitut kimalaismäärät laskivat hieman ennätykselliseen edelliskesään verrattuna (Taulukko 1). Paljon eli yli 200 kimalaisyksilöä kirjattiin silti suuremmalta osalta linjoja kuin koskaan (Kuva 6A). Myös linjoilta ilmoitettujen kimalaislajien määrät kasvoivat edelleen (Kuva 6B). Lähes kaikilta linjoilta uskallettiin määrittää vähintään kolme lajia, ja keskiarvo nousi jo 7,5 lajiin per linja.

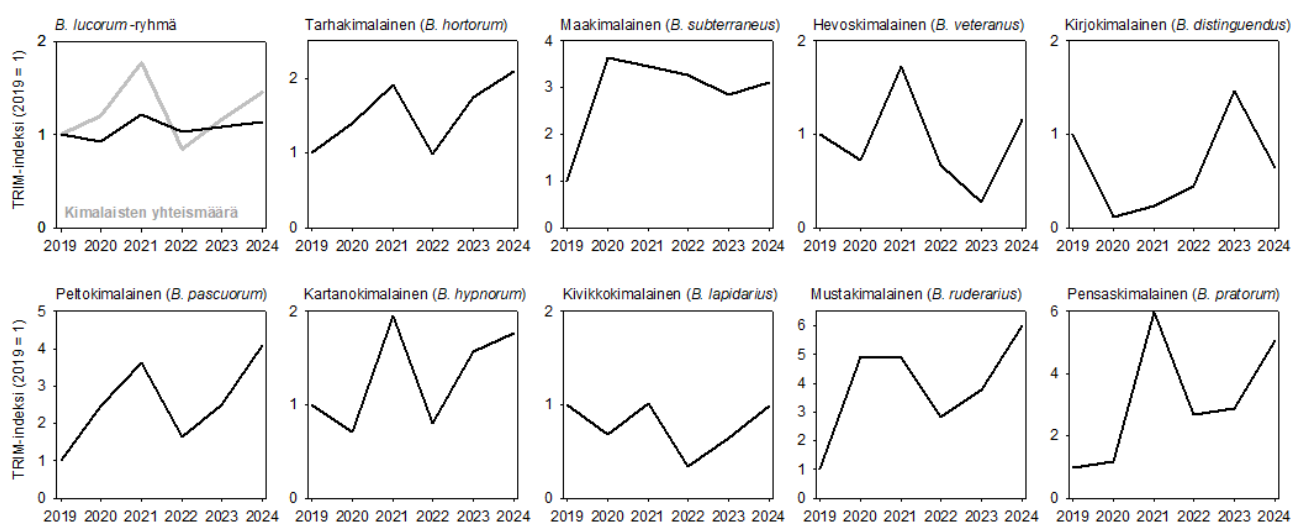

Kuva 5. Laskentalinjojen lukumäärät jaoteltuna kimalaisten A) yhteisyksilömäärän ja B) lajimäärän mukaan vuosina 2019–2024. B-paneeleissa on huomiotu vain lajilleen määritetyt havainnot, ei ryhmätason määrittämiä.

Selvästi runsaimpina lajina ilmoitettiin tällä kertaa peltokimalaista (*B. pascuorum*; Taulukko 2). Sen havaintomäärä nousi laskentalinjojen määrän laskusta huolimatta. TRIM-indeksi osoittikin lajilla olleen seurantajakson paras vuosi (Kuva 6). Edellisvuoden ykkösen kontukimalaisen (*B. terrestris*) havaintomäärät romahtivat noin viidennekseen. Myös hyvin samannäköisen mantukimalaisen (*B. lucorum*) havaintomäärät laskivat selvästi ja 'mantukimalaisen kaltaisten' jonkin verran. Laji- ja ryhmätason havainnot yhdistettynä 'mantukimalaisen kaltaisten' yhteismäärät ovat kuitenkin pysytelleet huomattavan vakaina (Kuva 6). Lajiryhmän lajeja on siinä määrin vaikea erottaa luotettavasti, että ainakaan tois- taiseksi kontu- ja mantukimalaiselle ei tuoteta erillisiä kannankehitysarvioita.

Taulukko 2. Vuosina 2019–2024 havaitut yhteisyksilömäärät kustakin kimalaislajista tai lajiryhmästä.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Yhteensä
Ylätasolle määritetyt							
Kimalaisia (ei määritetty)	2030	5149	5335	1239	2807	2506	19066
Tarhamehiläisiä	4907	7482	3386	4277	6002	1635	27689
Erakkomehiläisiä	628	1223	1089	794	1184	1109	6027
Lajiryhmälleen määritetyt							
Mantukimalaisen kaltaiset	1945	4931	3449	1350	2392	2038	16105
Kivikkokimalaisen kaltaiset	660	1808	437	46	678	512	4141
Loiskimalaiset	203	469	294	83	186	117	1352
Kartanokimalaisen kaltaiset	310	745	528	342	125	55	2105
Peltokimalaisen kaltaiset	265	866	699	56	67	62	2015
Tarhakimalaisen kaltaiset	169	482	282	91	58	99	1181
Hevoskimalaisen kaltaiset	68	142	51	21	37	45	364
Lajilleen määritetyt							
Kontukimalainen (<i>Bombus terrestris</i>)	162	316	1005	836	3271	645	6235
Peltokimalainen (<i>Bombus pascuorum</i>)	471	1898	2214	1037	2263	2326	10209
Mantukimalainen (<i>Bombus lucorum</i>)	687	1755	2822	2182	1882	1173	10501
Kartanokimalainen (<i>Bombus hypnorum</i>)	387	670	1967	834	1845	1272	6975
Kivikkokimalainen (<i>Bombus lapidarius</i>)	481	1684	1134	307	1106	950	5662
Mustakimalainen (<i>Bombus ruderarius</i>)	43	184	341	234	761	436	1999
Pensaskimalainen (<i>Bombus pratorum</i>)	207	441	1026	512	666	775	3627
Mantuloiskimalainen (<i>Bombus bohemicus</i>)	16	324	305	389	501	337	1872
Sorokimalainen (<i>Bombus soroeensis</i>)	86	297	239	153	491	202	1468
Tarhakimalainen (<i>Bombus hortorum</i>)	76	277	439	141	479	323	1735
Maakimalainen (<i>Bombus subterraneus</i>)	17	153	92	108	248	132	750
Ketokimalainen (<i>Bombus sylvarum</i>)	13	53	32	126	218	217	659
Kanervakimalainen (<i>Bombus jonellus</i>)	65	52	45	64	198	225	649
Kangaskimalainen (<i>Bombus cryptarum</i>)	58	38	55	41	142	97	431
Juhauskimalainen (<i>Bombus humilis</i>)	0	4	14	1	91	101	211
Kaakonkimalainen (<i>Bombus schrencki</i>)	16	53	66	36	76	192	439
Pitkäsiipikimalainen (<i>Bombus sporadicus</i>)	21	60	92	44	68	39	324
Hevoskimalainen (<i>Bombus veteranus</i>)	128	165	188	55	55	94	685
Uralinkimalainen (<i>Bombus semenoviellus</i>)	1	12	30	27	37	80	187
Kirjokimalainen (<i>Bombus distinguendus</i>)	8	22	27	9	30	21	117
Kivikkoloiskimalainen (<i>Bombus rupestris</i>)	15	63	31	10	28	37	184
Lapinkimalainen (<i>Bombus lapponicus</i>)	66	0	0	0	24	19	109
Kirjoloiskimalainen (<i>Bombus quadricolor</i>)	0	0	5	4	22	8	39
Peltoloiskimalainen (<i>Bombus campestris</i>)	5	70	37	12	21	32	177
Kartanoloiskimalainen (<i>Bombus norvegicus</i>)	8	3	32	19	8	2	72
Pensasloiskimalainen (<i>Bombus sylvestris</i>)	1	39	27	8	6	10	91
Korpikimalainen (<i>Bombus cingulatus</i>)	0	0	0	0	4	58	62
Pohjankimalainen (<i>Bombus balteatus</i>)	0	0	0	0	2	1	3
Isokimalainen (<i>Bombus magnus</i>)	0	0	0	1	2	1	4
Kanervaloiskimalainen (<i>Bombus flavidus</i>)	3	0	7	0	1	0	11
Kimalaisia yhteensä	8 691	23 225	23 347	10 418	20 896	15 239	101 816

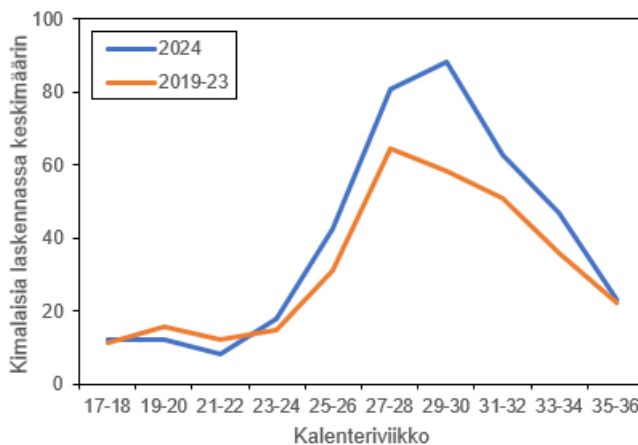

Kuva 6. Yleisimpien kimalaislajien kannankehitys vuosina 2019–2024. Ensimmäisessä paneelissa on esitetty vertailun vuoksi myös kimalaisten yhteismäärän kehitys.

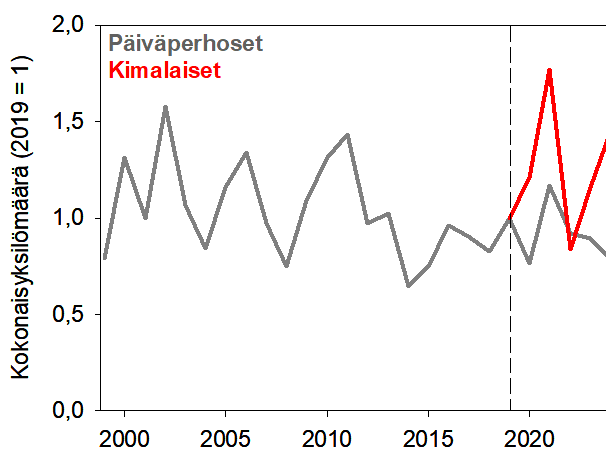
Myös seuraavaksi runsaimpina tavattujen kartanokimalaisen (*B. hypnorum*), kivikkokimalaisen (*B. lapidarius*), mustakimalaisen (*B. ruderarius*) ja pensaskimalaisen (*B. pratorum*) kannat nousivat selvästi edellisvuodesta (Kuva 6). Mustakimalaisen sekä tarhakimalaisen (*B. hortorum*) TRIM-indeksit nousivat uuteen huippuunsa. Vain kirjokimalaisen (*B. distinguendus*) indeksi osoitti kantojen heikentyneen.

Vähälukuisemmista lajeista ketokimalaisen (*B. sylvarum*), kanervakimalaisen (*B. jonellus*) ja juhanuskimalaisen (*B. humilis*) havaintomäärät pysyivät ennallaan, mikä kertonee hyvästä vuodesta, kun havaintopaikkojen määrä samanaikaisesti laski. Kaakonkimalaista (*B. schrencki*) havaittiin ennätysmäärä, joten sen kannat lienevät vahvistuneet selvästi. Mantuloiskimalaista (*B. bohemicus*) tavattiin melko runsaana, mutta muita loiskimalaisia varsin niukasti. Valtaosa korpikimalaisista (*B. cingulatus*) ilmoitettiin Sallasta. Kesän suurimpia harvinaisuuksia olivat isokimalainen (*B. magnus*) Porvoosta sekä pohjankimalainen (*B. balteatus*) Utsjoelta.

Keväällä kimalaiskuningattarien tiheydet olivat hieman aiempaa seurantajaksoa alhaisempia (Kuva 7). Kesäkuun alusta lähtien kimalaistiheydet nousivat kuitenkin keskimääräistä korkeammiksi, heinäkuussa huomattavastikin korkeammalle. Tämä viittaa siihen, että lämpimän alkukesän ansiosta pesien työläistuotanto onnistui erinomaisesti. Kimalaisten kokonaismääriä katsottaessa kesä 2024 olikin selvästi edellistä kesää sekä seurantajakson keskiarvoa parempi (Kuva 8). Päiväperhosten kokonaismäärät sitä vastoin olivat edellisvuosien tavoin laskussa.

Kuva 7. Kimalaisten keskimääräiset havaintomäärät kalenteriviikoittain vuonna 2024 sekä vuosina 2019–2023.

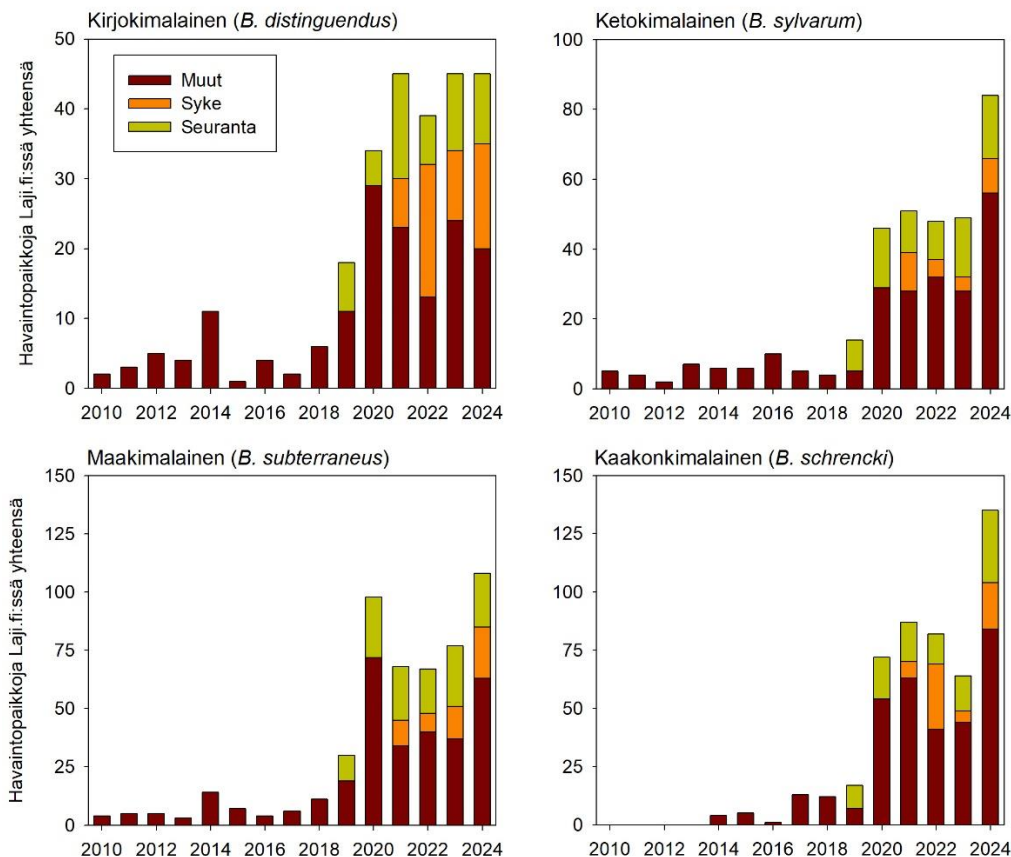
Kuva 8. Kimalaisten kokonaismäärien vaihtelu vuosina 2019–2024. Arviot on johdettu linja- ja vuosikohtaisesti vertailukelpoisista otoksista. Vertailuna rinnalla vastaava indeksi päiväperhosten kokonaismääristä 1999–2024 (Janne Heliölä/Syke, julkaisematon tieto).

5 Seurannan eteneminen

Kimalaisseurannan liikkeelle panevana voimana oli asiantuntijoiden vahva kokemus, että maamme kimalaislajien esiintymisestä ja kannanvaihteluista tiedettiin liian vähän. Mutta kuinka merkittävästi kimalaisseuranta on lisännyt kimalaislajeistamme kertyvän havaintoaineiston määrää?

Etsimme vastausta yllä esitettyyn kysymykseen lataamalla Laji.fi:stä neljän melko harvalukuisena esiintyvän kimalaislajin kaikki havainnot vuodesta 2010 lähtien (Kuva 9). Sen jälkeen laskimme vuosittain, montako uniikkia havaintopaikkaa (laskentalinjaa, satunnaispistettä tms.) kultakin lajilta löytyi. Lopuksi laskimme kunkin lajin vuosittaisten havaintopaikkojen määrät kolmessa eri osa-aineistossa: 1) kimalaisseurannassa, 2) Suomen ympäristökeskuksen [PÖLYSEURA](#)- sekä [PEBIHOITO](#)-hankkeissa yhteensä, sekä 3) kaikki muut satunnaiset tms. havaintoaineistot.

Tulokset on esitetty alla kuvasarjassa 9. Ilmeni, että ennen vuotta 2019 (kimalaisseurannan aloitusta) kaikista neljästä esimerkkilajista on Laji.fi:ssä huomattavan vähän havaintoja. Kaakonkimalainen (*B. schrencki*) on ylipäättään tuore tulokas, mutta muiden lajien kohdalla aiempi havainnointi on ollut kiistatta vähäistä. Kuvasarjat osoittavat kuitenkin myös sen, että vuodesta 2019 alkaen myös muiden havaintojen määrä on lisääntynyt valtavasti – ja selvästi kimalaisseurannan osuutta enemmän. Tämä on mitä ilmeisimmin Parkkisen ym. (2018) ansiokkaan Suomen kimalaiset -kirjan ansiota. Suosittu kirja on selvästikin innoittanut luontoharrastajia laajalti kimalaisten havainnoitiin. Kun näiden ohella Syken kaksi tutkimushanketta ovat tuottaneet huomattavasti uutta havaintotietoa, voidaan perustellusti sanoa, että 2020-luvulla maamme kimalaistietämys on ottanut valtaisan loikan!

Kuva 9. Neljän kimalaislajin vuosittaisten havaintopaikkojen määrät Laji.fi:ssä vuodesta 2010 alkaen. Aineistot jaoteltiin kolmeen lähteeseen tekstissä mainituilla periaatteilla.

6 Seurannan eteneminen

Kimalaisseuranta jatkuu myös vuonna 2025. Viime vuoden tavoin sitä ylläpidetään Suomen ympäristökeskuksen erillisrahoituksella, josta päätetään aina vuosi kerrallaan. Keskusteluja seurannan pitkäjänteisemmästä rahoituksesta tullaan edelleen jatkamaan. Seurannan toimintaohjeet, lomakkeet ja tekniset rakenteet ovat ennallaan, joten kunkin havainnoijan on mutkatonta jatkaa toimiaan viime vuoden tapaan.

Kimalaishavaintojen sähköinen tallennus tapahtuu jatkossakin Luonnontieteellisen keskusmuseon ylläpitämän www.Laji.fi -palvelun kautta. Palvelussa on käytössä **tulospalvelu**, jonka kautta jokainen havainnoija voi sekä tarkistaa että ladata käyttöön omia havaintojaan. Toivomme, että mahdollisimman moni ottaa tämän palvelun käyttöön ja tarkistaa siellä havaintojensa oikeellisuuden.

Kesäkaudella 2025 tarvittavia toiminta- ja määrittelyohjeita sekä havaintolomakkeita voi itse kukin tulostaa verkkosivuiltamme www.ymparisto.fi/kimalaisseuranta. Jos et pysty niitä itse tulostamaan, niin toimitamme niitä pyydettäessä myös paperisina postitse – ota tällöin yhteyttä seurannan koordinaattoriin Janne Heliölään (janne.heliola@syke.fi, puh. 040-0148 654). Jannelta saa muutenkin neuvoja läpi kesän – ota siis yhteyttä matalalla kynnyksellä! Lähesty Jannea myös, jos laskentareittiäsi on tarpeen tehdä muutoksia, tai haluat suunnitella sen tilalle kokonaan uuden reitin. Tukea lajinmäärittelyyn saat parhaiten lähettämällä valokuviasi **Facebookin Kimalaisseuranta-ryhmään**.

Kesän 2025 kimalaishavainnot tulee toimittaa **30.10.2025 mennessä**, joko tallentaen ne itse Laji.fi -palveluun tai toimittamalla ne Jannelle joko sähköpostitse tai postitse (Janne Heliölä, Suomen ympäristökeskus, Latokartanonkaari 11, 00790 Helsinki). Vuosiraportti tuloksista julkaistaan seurannan verkkosivulla arviolta tammi-helmikuussa 2026.

LÄHTEET

Heliölä, J., Kuussaari, M. & Niininen, I. 2010: Maatalousympäristön päiväperhosseuranta 1999–2008. — Suomen ympäristö 2/2010. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 65 s.

Parkkinen, S., Paukkunen, J. & Teräs, I. 2018: Suomen kimalaiset. — Docendo, Jyväskylä. 176 s.

LIITTEET

Liite 1. Vuonna 2024 havainnoidut 63 harrastajalinjaa sekä Helsingin kaupungin laskentalinjat (H). Tähdellä merkitty uudet laskentalinjat (*).

ID-nro	Kunta, paikka	Kimalaisyksilöitä		Kimalais-lajeja	Laskenta-kertoja
		yhteensä	lajilleen		
8	Kirkkonummi, Hvitträsk	125	80	5	11
9	Pälkäne, Sappee	70	21	6	4
10	Iisalmi, Ruosteentie	130	127	11	10
13	Kesälahti, Alakylä	1363	258	8	15
14	Kirkkonummi, Masala	4	3	2	2
15	Porvoo, Stensböle	397	380	16	14
17	Sipoo, Nikkilä	252	247	13	12
18	Orivesi, Siitama	629	352	9	9
20	Tyrnävä, Temmes	14	14	5	2
28	Siikajoki, Merikylä	181	87	9	7
30	Mikkeli, Kalliomäentie	89	22	4	3
33	Helsinki, Kaisaniemi	189	189	9	6
48	Kitee, Potoskavaara	382	40	7	5
54	Kitee, Pihlajalammentie	133	133	5	7
55	Kitee, Korteojantie	185	185	8	6
56	Savonlinna, Säimen	411	411	6	7
62	Hämeenlinna, Murrontie	94	74	7	2
63	Loppi, Räyskälä	327	156	9	4
64	Heinola, Onali	372	157	10	6
65	Jyväskylä, Haukkaniemi	468	132	10	4
69	Lohja, Kontolanniemi	67	19	7	5
75	Ikaalinen, Sisättö	218	115	4	11
81	Keuruu, Vuorela	59	42	6	4
82	Keuruu, Kangasjärvi	64	56	4	4
88	Kaarina, Rauhalinna	527	487	20	13
89	Pyhtää	606	194	17	6
97	Järvenpää, Terioja	46	0	0	6
101	Raasepori, Bromarvin Riilahti	179	179	12	6
102	Sipoo, Broböle	293	291	15	13
105	Mäntsälä, Sälinkää	159	132	14	6
113	Kotka, Sapokka	313	62	6	3
114	Mustasaari, Jungsund	65	51	8	4
116	Keuruu, Ruokonen	381	318	8	4
122	Riihimäki, Huhtimo	80	8	4	8
127	Liperi, Vaivio	322	211	5	6
131	Iisalmi, Leipämäki	702	699	9	7
132	Multia, Päijänteenmäki	38	29	4	3
140	Hailuoto, Huilunnokka	89	89	4	5
141	Porvoo, Linnamäki	934	916	20	20
142	Sipoo, Myyras	21	21	4	2
144	Loviisa, Pernaja kk	931	871	17	5
156	Kittilä, keskusta	299	262	7	4
158	Oulu, Pellonpää	3	3	2	1
163	Rovaniemi, Pullinranta	90	63	6	5
164	Salla, Karhujärvi	203	196	6	5
167	Tornio, Laivaniemi	23	2	2	4
182	Järvenpää, Lepola	104	13	3	6
183	Helsinki, Länsi-Herttoniemi	177	106	13	5
185	Turku, Virnamäki	19	2	1	2
190	Jyväskylä, Aittorinne	147	108	6	8
191	Kangasniemi, Ropulansaari	420	294	10	8
192	Tampere, Vihioja	135	0	0	3
193	Virolahti, Ravijoki	63	1	1	3
194	Utsjoki, Kevo	213	211	4	7
197	Helsinki, Pohjois-Haaga	93	15	4	3
198	Vantaa, Hiekkaharju*	186	6	4	3
199	Karkkila, Vattola*	130	78	9	8
200	Kirkkonummi, Sundsberg*	286	191	11	7
201	Helsinki, Arabia*	139	70	11	7

202	Somero, Talvisilta*	23	1	1	3
203	Helsinki, Roihuvuori*	314	193	13	9
204	Lohja, Routio*	240	132	14	15
206	Turku, Katariina*	23	0	0	4
301	Helsinki, Mellunkylä (H)	739	604	15	4
302	Helsinki, Vartioharju (H)	920	819	16	4
303	Helsinki, Veräjänlaakso (H)	625	565	12	4
304	Helsinki, Pihlajisto (H)	559	470	15	4
305	Helsinki, Talosaari (H)	362	273	16	4
306	Helsinki, Kaivopuisto (H)	228	186	8	3
307	Helsinki, Töölönlahti (H)	436	435	12	5
308	Helsinki, Haaga (H)	609	537	15	4

Liite 2. Seurantaan vuosina 2019–2024 osallistuneet havainnoijat sekä kunkin havaintokunta/kunnat.

Havainnoija	Kunta/kunnat	Havainnoija	Kunta/kunnat
Ala-Poikela Lemmikki	Rovaniemi, Salla	Mäkelä Heli	Jyväskylä
Andersson Tommi	Utsjoki	Nikkinen Lauri	Kirkkonummi
Englund Mikael	Järvenpää	Nuora Marja	Lohja
Haakana Anna-Mari	Hamina	Näppä Annikki	Tyrnävä
Hagelberg Eija	Salo	Olin Mikko	Vihti
Hallberg Arttu	Järvenpää	Olli Markku	Rovaniemi
Heikkilä Anneli	Siikajoki, Oulu	Pakarinen Leena	Rautalampi
Heikkinen Tiina	Kirkkonummi	Paukkunen Juho	Helsinki, Parikkala
Heino Tiina	Tuusula	Peltotalo Pekka	Janakkala
Heliölä Janne	Espoo, Lohja, Orivesi, Vihti	Pennanen Riikka	Muurame
Helli Jonna	Kontiolahti	Peschkow Sonja	Espoo, Salo
Hinkkanen Erja	Lohja	Pielikko Elias	Tampere
Hirvonen Marja	Espoo	Pietilä Ari-Pekka	Kempele
Hirvonen Sirpa	Kitee, Savonlinna	Pihlainen Jouko	Keuruu
Huikkonen Ida-Maria	Hämeenlinna, Loppi	Pulli Laura	Helsinki
Häivälä Elina	Helsinki	Pynnönen Kirsi	Helsinki
Isotalo Anna	Juupajoki, Vöyri	Rajanen Hanne	Kerava
Jauni Miia	Helsinki	Ranki Salla	Sipoo
Junninen Kaisa	Liperi	Ranne Anne-Mari	Muonio
Juutilainen Ilmari	Iisalmi	Riitakorpi Matti	Virrat
Jylkkä Vilma	Jämsä	Rintala Teemu	Hämeenlinna
Järvi Jani	Mäntsälä	Ripatti Petriina	Virolahti
Kaila Lotta	Lohja	Rundgren Eerikki	Inari
Kantola Liisa	Oulu	Rönkä Tarja	Iisalmi
Karttunen Mika	Kesälahti	Saatsi Helena	Mäntsälä
Kaukonen Hannu	Parainen	Salminen Jere	Loviisa
Keskisaari Oona	Juupajoki	Sampo Elisabeth	Vantaa, Sipoo
Keurulainen Siiri	Konnevesi	Savolainen Markku	Loppi
Kinnunen Juho	Jyväskylä	Siikamäki Pirkko	Kuopio
Koivunen Christina	Helsinki	Silventoinen Eija	Ivalo
Kontula Tytti	Espoo	Sirén Ritva	Riihimäki
Korhonen Pekka	Kangasniemi	Sjöstedt Emmi	Hollola
Kuhno Petri	Jyväskylä	Sorola Vesa	Ilomantsi
Kujansuu Laura	Vantaa	Sorri Mikael & Arvid	Hailuoto
Kukkamaa Pentti	Äänekoski	Suomalainen Hilka	Kittilä
Kurtio Päivi	Sipoo	Syrjänen Sampo	Ikaalinen
Kuussaari Mikko	Sipoo	Säilä Hannu	Perniö
Kyllönen Sari	Pyhtää, Kotka	Tamminen Kaiu	Kaarina
Kääriäinen Tuomo	Keuruu	Taskila Tea	Tornio
Laatikainen Marja	Kiiminki, Sotkamo	Teräs Ilkka	Espoo
Laine Ari	Toivakka	Toivonen Marjaana	Helsinki
Laine Jere	Helsinki	Tuominen Anna	Helsinki, Kirkkonummi
Lamminmäki Kristiina	Karkkila	Tuominen Aura	Harjavalta, Jyväskylä
Lassila Aliisa	Jyväskylä	Turkki Laura	Somero
Laurentz Minna	Lohja	Turves Emilia	Turku
Lindgren Eero	Utajärvi	van Rosendaal Tuula	Leppävirta
Lindgren Sami	Kirkkonummi	Vantanen Pekka	Urkala
Lindholm Mirva	Parainen	Veistola Tapani	Pälkäne
Lundström Eriika	Turku	Viitanen Aliisa	Turku
Lähde Anna	Keuruu	Viitanen Johanna	Loppi
Malve Riitta	Helsinki	von Bagh Peter	Porvoo
Mantere Jyrki	Multia	Vuorinen Tupu	Kitee
Marttinen Heidi	Ivalo	Väkimies Pirkko	Mikkeli, Vantaa
Matikainen Jenny	Helsinki	Wermundsen Terhi	Raasepori
Matikainen Monika	Helsinki	Äystö Hannu	Iittala
Montanari Satu	Heinola	Österblad Ika	Mustasaari
Mäenpää Mari	Kokkola		